

Teresa de Calcuta

Lletra: Pere Gelabert
Música: Dàmaris Gelabert

Un sari tot blanc amb ratlles blaves,
trepitjant brutícia amb les sandàlies,
va oferint llet, sabó i la mel dels seus llavis.
I també l'encant del seu somriure amorós.

Tant se val d'on siguin, tant se val qui són,
creguin o no creguin, acull a tothom.
Estimant sense descans, treballant va conèixer,
que l'amor és fruit de totes les estacions.

Teresa, Teresa, menudeta i fràgil,
amb una fe forta i un cor gegant.
Teresa, Teresa, el camí no és fàcil,
però sents un dolç confort
quan veus riure un infant.

Rep malalts i pobres per cuidar-los,
intocables per acariciar-los.
Els que ploren, els més sols, per fer-los companyia
mestra i metgessa, vol un món molt millor.

Teresa, Teresa...